

[Henry Christensen.]

oplysninger og at få vurderet, hvad det ville betyde for Danmark, om en sådan mulighed skulle effektueres. Også under den tidligere regering blev dette emne taget op i den rapport, der blev udarbejdet dengang, og der blev givet en vis belysning deraf. Det er der altså ikke noget mærkværdigt i.

Og så vil jeg endelig føje til, når hr. Per Hækkerup nu rejser tvivl om berettigelsen af hr. Anders Andersens formandskab i markedsudvalget, at det kan då vist ikke være berettiget på dette grundlag. Mig bekendt er der ingen, der har haft noget grundlag for sagligt at kritisere den måde, hvorpå hr. Anders Andersen har ledet markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Hr. Per Hækkerup sagde, at det kunne ikke være mig ubekendt, at allerede den tidligere regering, før den faldt, havde sat et arbejde i gang med hensyn til registreringen i de hemmelige kartoteker. Jo, det kan være mig ubekendt; det har jeg aldrig hørt om før. Jeg tror heller ikke, at offentligheden før dette tidspunkt har fået nogen oplysning derom. Jeg har i hvert fald aldrig set noget derom, så det er mig ubekendt. Det er derimod ikke ubekendt, at der tidligere, da der var regeringssamarbejde mellem socialdemokratiet og det radikale venstre, stod en strid mellem de to partier om kartotekerne, hvor vi jo nok havde ønsket at gå længere, end vi kunne komme dengang. Jeg vil dog gerne anholde den fremstilling, hr. Per Hækkerup nu giver, at det ligesom er et gammelt, varmt ønske, der går i opfyldelse for socialdemokratiet. Hvis det virkelig havde været et varmt ønske i socialdemokratiet at gøre noget ved denne sag, så havde man haft mange år til at gøre det.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg erkender, at det har været offentligheden ubekendt, at der har været arbejdet med dette spørgsmål, men når jeg mente, at det ikke var hr. Niels Helveg Petersen ubekendt, var det, fordi jeg regnede med, at dette spørgsmål havde været drøftet også i den radikale gruppe, inden regeringen traf sin beslutning, og at

man dér var blevet gjort bekendt med sagsforløbet. Det forstår jeg har altså ikke været tilfældet, og det tager jeg bare til efterretning.

Til hr. Henry Christensen vil jeg gerne sige, at det er jo ikke præsidenten for Landbrugsrådet, der beklæder formandsposten i folketingets markedsudvalg. Jeg forstår udmærket godt, at præsidenten for Landbrugsrådet har nogle synspunkter; han på sin interesseorganisations vegne skal forsvare, men når folketinget vælger et markedsudvalg, og når markedsudvalget vælger en formand, så må det være de politiske partier, som vælger medlemmer af udvalget og udvalgets formand, de pågældende repræsenterer.

Jeg har ikke det mindste imod den administration af udvalgets arbejde, hr. Anders Andersen har anvendt. Så vidt jeg husker, har vi været indkaldt én gang til møde i den tid, han har været formand, og det har i hvert fald ikke generet mig væsentligt. Men det er ikke den side af sagen, der interesserer; det er den side af sagen, at når markedsudvalgets formand optræder offentligt og udtaler sig offentligt, så står han som repræsentant for — nu forstår jeg, hvad jeg også har forstået længe — et venstresynspunkt, og jeg vil derfor blot sige, at jeg synes, stillingen er uholdbar for venstre. Og i denne forbindelse vil jeg gerne sige, at den lidt syrlige bemærkning, jeg gjorde om økonomiministeren før, gælder bestemt ikke markedsministeren. Jeg foretrækker stadig ham fremfor hr. Anders Andersen.

Formanden: Hr. Henry Christensen har ordet for en kort bemærkning. Jeg minder om, at talerrækken endnu ikke er udtømt.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg forstod nu på hr. Per Hækkerup, at hans udtalelser særlig skyldes en ham kær omhu for venstre, og jeg er taknemlig for at kende det særlige motiv.

Der er to ting, jeg gerne derudover vil sige til hr. Per Hækkerup. Jeg synes ikke, det er rigtig fair her at sige, at markedsudvalget har vist haft møde én gang, og derved give offentligheden indtryk af, at der kun har været drøftelser i markeds-